

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Prima. Festi Expectationis partus primordia traduntur, & tria, quæ complectitur hoc Festum, varia eruditione enucleantur, explicatis illis verbis: Venter tuus sicut aceruus tritici vallatus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

DE EXPECTATIONE PARTVS DEIPARÆ
 MARIAE, AC DE PERPETVA, ET
 NVNQVAM VIOLATA INTE-
 gerrima eius Virginitate.

LIBER SEPTIMVS.

HOMILIA PRIMA.

FESTI EXPECTATIONIS PARTVS PRIMOR-
 dia traduntur, & tria, quæ complectitur hoc Festum,
 varia eruditione enucleantur, explicatis illis
 verbis: *Venter tuus sicut acer-
 nus tritici vallatus
 lilijs.*

RIA, quæ comple-
 ctitur præsens festi-
 tatis, nimirum Dei-
 paræ Mariæ inno-
 late virginitatis cul-
 tum, felicissimi eius
 partus expectationē,
 necnon singularem illam nomenclatu-
 ram, quæ apud Hispanos Festum Domi-
 næ nostræ de la. O. nuncupatur, mirifi-
 co artificio clausit Spiritus sanctus, in
 dulcissimis illis verbis, in quibus nō pau-
 ca delitescunt sacramenta: *Venter tuus
 sicut aceruus tritici, vallatus lilijs.* Lilia
 apud Antiquos symbolum extiterunt
 virginitatis propter innatum eorum cā-
 dorem, ac miram fragrantiam: ecce Ma-
 rianæ virginitatis cultum. Spei etiam li-

lia argumentum erant, quia à radice pro-
 cissa, quando folia inter sese complicata
 sunt, adhuc expectantur in aqua fore ex-
 plicanda, & expandenda, ac suavissimum
 emissura odorem: ecce festum expecta-
 tionis partus, in quo factus, iustar odoris,
 qui abique floris violatione prodit, è tha-
 lamo Virginis egressurus erat: *Venter au-*
tem aceruus tritici comparatur, qui figu-
raturam habet orbicularem. ecce delineatam
nomenclaturam illâ Festi Domine no-
stræ de la. O. in qua mira latent arcana
in præsentî homilia à nobis detegenda,
quæ ad illustrandum propositum Can-
ticorum locum non parum conferent.
 Imprimis tamen, antequam adhuc elu-
 cidanda veniam, oportet Festi huius ori-
 ginem recensere. narrant Hispaniarum
 rerum

Cant. 7.

ibid.

rerum historiographi, haresim illam, integerrimam Deiparae Mariae virginitatem negantem, quam D. Hieronymus multis, & efficacissimis argumentis expugnauerat, & quasi mortuum sepeliret, eandem iam sepultam Pelagium & Elladium haereticos, ex Gallia Gotica in Hispaniam venientes tempore D. Ildelfonsi, ab inferis reuocasse, & illam euulgasse coepisse: tunc autem circa annum Domini circiter sexagesimum supra sextum sub Martino I. contulerunt in Concilium Toletanum decimum, Eugenius III. Archiepiscopus Toletanus, & decem, & septem alij Episcopi, regnante Catholico Rege Recensintho, qui vnaanimi consensu nunquam violatam Deiparae virginitatem acclamauerunt. In quo sane videtur mihi illis contigisse, quod olim Ephesius: qui Diana, hoc est, lunam, tanquam Deam venerabantur, cui dicuntur celebre illud templum, quod Dianae Ephesinae vocabatur, & quod plebeius quidam, & infimi nominis homo, vt aeternum sibi compararet nomen, tentauit igne supposito penitus demoliri; hanc etiam falsam Deam cum sagittarum manipulo depingebant, varios influxus significantes, quibus terram fecundabat, & locupletabat; his acutis sagittis Ephesiorum corda adeo vulnerauit, vt cum Ephesius praedicante Paulo, mira diuini Verbi virtute inciperet Dianae ueneratio corrumpi, Demetrius quidam argentarius conuocatis episcopis suae artis, proposita illis sui lucri magna iactura, praecipue tamen collapsae antiquae uenerationis magnae Dianae, quam non solum Asia, sed vniuersus Orbis colebat, ita Ephesiorum animos in defensionem Dianae inflammauit, vt omnes pariter in illa uerba prorumperent: *Magna Diana Ephesiorum*: non secus Eugenio Archiepiscopo Toletano varios Episcopos ad Concilium conuocante, vt de instaurando, & refarciendo Marianae uirginitatis honore ab haereticis impudenter laeso, omnes vna uoce acclamauerunt, non quidem falso, &

impie, vt illi, *magna Diana Ephesiorum*, sed pie & uere: *Magna integerrima Virgo Maria*: cuius uirginis integritatis ueritas, vt fidelium mentibus firmius inhaeresceret, publico edicto hi Patres praecerunt, vt octauo die ante natiuitatem Domini praesens festum celebraretur; id quod anno proximo S. Ildelfonsus, qui eo anno ob Eugenij mortem in Archiepiscopum Toletanum electus fuit, executioni diligenter mandauit. erat enim uirginis integritatis Mariae acerrimus defensor: unde sicut olim Cherubim cum gladio uersatili paradisi voluptatis custodiebat, ne a quopiam conculcari posset; & vt quondam Propheta Daniel Sufanna castitatem ab impudicis illis senibus eam commaculare conantibus defendit, ita S. Ildelfonsus, vt nomen ipsum praefert, quod a multis interpretatur *ille defensor*, quasi per antonomasiam: Marianam paradisi vigilantissimus custos, ac uirginis eius castitatis indefessus & inuictissimus propugnator extitit. In cuius singularis obsequij, & protectionis praemium, cum ipse accederet ad officium Matutinum illius festiuitatis, coelestis indumentum de manu Reginae Angelorum suscepit, quod modo magna ueneratione asseruatur in Hispania in ciuitate Ouentis. & vt perpetua tanti beneficij memoria nunquam aboleretur, singulari cultu custoditus perseuerat hucusque lapis, in quo ex uetustissima, & indubitata maiorum traditione sacrata Virgo plantas posuit, & iugiter Hispani adoramus locum, *ubi steterunt pedes eius*, ecclesiaeque Toletanae in insignibus & stemmatibus suis id ubique repraesentat.

Ceterum ad tria illa, qua praesens Festum complectitur, & prosequi polliciti sumus, sermonem conuertentes, certe spiritus S. vt uirginis ueteri miram puritatem declararet, candidis liliis illum circumdedit, ut autem significaret, Mariam uideamque uirginem esse mente & corpore, consulto dixit, ventrem eius uallatum esse liliis, quod enim uallatur, undique cingi-

Genes. 3.

An. 28.

cingitur. Atque hinc ortum habuisse existimo laudabilem Ecclesiam Catholicam consuetudinem constituentis ante imaginem Virginis tanquam insignia, & stemmata propria; vas mundissimum candidissimum liliis plenum: ad manifestandum certè eius Virginitatem non esse communem, & vulgarem: insitit aliarum virginum, quæ eo ipso, quod illam seruant, fecunditate carent, nigrum in modum hinc prodesse agnoui, quippe cum mitto eorum candore tam eximiam fecunditatem habent coniunctam, vt ex vno duntaxat illorum semine in terram facto tota area liliis impleatur. quem admodum etiam candidum lilium, sex habet folia candida, in tot similiter diuiditur castitas, ad expugnanda sex libidinis vitia, quæ illam demoliri satagunt, fornicatio, incestus, adulterium, stuprum, venereum sacrilegium, & peccatum contra naturam. Ac tandem, quem admodum flos lilius intus continet semen aureum, septem habens grana; sic Maria, virtute Spiritus sancti grauida, semen illud aureum, & diuinum, æterni Patris filium, in medio sui vteri continebat, qui septem donis Spiritus sancti erat exornatus, quia septiformis Spiritus super illum requieuit, vt prædixit Isaias: ecce per lilia virginitatem Deiparae cum mira eius fecunditate coniunctam egregie adumbratam. Cum autem obiter hæretici, quod si Deipara fuisset perfectè fecunda, oportuisset non vnum, sed plures filios edidisse, quia quanto foemina sapius concipit, tanto fecundior esse perhibetur. Nullius prorsus momenti est versura hæc, & hæretica calumnia, quam proinde non aliter infingam, quam ex fabula illa vulpis, cuius nonnulli meminere Poetæ: illa enim ad leenam contendente, minus ea fecundam esse, cum nonnisi vnum ederet foetum, ipsa verò per plures, certè leena respondit, vnicum tantum partum eius pluri estimandum, maiorisque valoris esse, quam omnes simul foetus generis vulpini, scilicet fecundior em esse iudicandam, vnum solum

Psal. 11.

Isaie 11.

foetum producetem, quam vulpem multos parturientem: sic sanè nihil diminuit excellentiam fecunditatis Deiparae Mariae, quod vnicum tantum, & non plures filios pepererit, cū ille solus omnium aliarum matrum natos in finico perfectionis interuallo superet. Aliae enim matres fallaces vulpes, quæ demouentur vineas, pariunt, Dauid dicente: *Mendaces filij hominum*: beata autem Virgo peperit leonem de Tribu Iuda, Christum scilicet Dominum, qui de seipso dixit: *Ego sum via, veritas, & vita*. atque hoc est primum, quod præsentis Festi celebrat nostra Hispania, virginitatem scilicet Deiparae per fecunditatem eius minimè labefactam, sed potius auctam & illustriorem factam, de qua longus nobis restat insequentibus habendus sermo. Nunc sufficiat explicare vim illius verbi *vallatur*, certè *vallū* significat locum munitissimum exercitus, vbi milites resident cum ciuitatem aliquam obsident, vel è regione inimicorum se constituant; unde *vallare*, idem est ac fossa circumdata lignis fortissimis & terreo muro locū militum armare, ad quod alludens Diabolus Deo dixit de Iob: *nonne tu vallasti eum*: ita mo, Iob. 1. & Christus Dominus in Evangelio ait: *Circundabunt te inimici tui vallo*: liliis ergo vallatur frumentum, quia fecunditas Mariae à virginitate fuit custodita velut ab exercitu militum armorum, nec passa est illam quidquam ledi, sicut aliae foeminae læduntur, in quibus virginitas obest fecunditati, & virginitati fecunditas.

Secundum, quod complectitur hoc Festum, est Expectatio virginis partus, præsertim cum B. Virgo proxima erat, quod etiam eleganter significauit Spiritus sanctus, per lilia, quia Bos illotū hieroglyphicum erat olim, *spei* & vt refert Pictus Valerianus, in multis antiquorum Imperatorum nummis, ex altera facie Dea quædam sculpea erat, liliū dextera protendens, cum hac inscriptione, *Spei publica*, quod præsentis argumento mirifice

Psal. 61.

Ios. 16.

Iob. 1.

Luc. 19.

Pier. lib. 15.

e. de lilijs.

Psal. 119.

sic conuenit, cum in B. Virgine partum
 redemptoris expectante, tanquam in cō-
 muni omnium matre omnes fideles eun-
 dem expectarunt, vnde merito illi hodie
 quadrat inscriptio illa: *Spes publica*: ratio
 autem propter quam liliū in spei sym-
 bolum accipiebatur, iam supra tacta est,
 quia hasta illius à radice præcisa, quando
 nullius floritionis videtur spes habenda,
 adhuc efflorescit, postea folia sua expan-
 dens, ac suauem odorem emittens, cui
 consonat illud Iob 14. *Lignum habet spem,*
si præcisum fuerit, rursum uirescit, & rami
eius pullulant. Licet autem antiqui Patres
 firma spe Christi venturi præmuniti es-
 sent, multo tamen firmior erat spes Ma-
 riæ, quia illorum soli Deo promittenti
 nitebatur, Mariæ tamen spes non solum
 diuina promissione firmata, sed pignore
 etiam rei promissæ sibi exhibendæ, ab ip-
 sa accepto, constabata erat. Pignus hoc
 fœtus erat in ventre conceptus, qui cum
 Spiritum sanctū habuisset opificem, nul-
 lus in Virginem proterat abortus timor
 subreperere, qui spem eius infirmaret. Est
 autem manifestum augeri, & firmiorem
 reddi in nobis spem de futura exhibitio-
 ne rei nobis promissæ, cum non solum
 verbum promittentis, sed in super precio-
 sum pignus ab eo accepimus, vnde si qui-
 dam firmam spem vocarunt, *vitam vitæ*,
 quia vita sine spe mors est, alij *fugam ti-*
moris, alij *condimentum insulsi*, alij *solacium*
laborum, alij cum D. Paulo *firmissimam an-*
choram, cetæ dilatio partus, qui Mariam
 excruciat, Salomone dicente: *Spes, quæ*
differitur, affligit animam, magnum solaci-
 um habuit comitem ad sui doloris le-
 uamen, spem scilicet firmissimam, qua
 infantem Christum intra breue octo die-
 rum curriculum se parturam certissimè
 expectabat. Vnde videor mihi Mariam
 proferentem audire verba illa patris sui
 Dauidis: *Sperauit anima mea in Domino, à*
custodia matutina vsque ad noctem: benè in-
quit, vsque ad noctem, quia in nocte nasci-
 turus erat Christus Dominus: *Dum me-*
dium silentium teneret omnia, & nox in suo

cursum iter haberet. Cassiodorus *Eccl. in Mis-*
vertic: Sperauit anima mea in Domino, qui sa Virg. Na-
est Verbum Patris, & de Virgine nasci digna-
bitur. fauetque huic interpretationi Pa-
 raphrasts Chaldaus dicens: *Anima mea*
ardentius desiderauit aduentū Domini, quàm
vigiles nocturni aduentum matutinum, hoc
 est, quàm Prophetæ, & sancti Patriarchæ,
 de quibus Isaias dixit: *Super muros tuos*
constitui custodes: quibus verbis allusio-
 nem facit ad speculatores militares in ar-
 cibus constitutos, qui vigilantes & tota
 nocte in somnes aduentum solis auidissi-
 mè cupiunt: non minus ardenti, sed fer-
 uentiori potius desiderio B. Virgo expe-
 ctabat aduentum solis iustitiæ: *Sperauit*
anima mea in Domino, à custodia matutina
vsque ad noctem: non fuit fraudata cetæ
 Deipara Maria à sua firma spe, quia illam
 collocauit in Domino. Vos, o mundi se-
 ctatores, millies fraudamini vestra spe,
 quia ponitis illam non in Domino, sed
 in rebus caducis, & futilibus, vnde meri-
 to vanam vestram spem, vt antiqui ad vi-
 uum exprimerent, fœminam quandam
 pingebant à vertice capitis vsq; ad plan-
 tas pedis ex nubibus compactam, forsan
 alludere volentes ad facerem fabulam
 illius viri, cui cum data esset in vxorem
 Iuno, cuius corpus factum fuerat ex sub-
 tili nube (quæ facile ad solis aspectum in
 pluuiam resoluuit) cum voluit illam
 amplexari, nihil aliud reperit, quàm va-
 potem facile euanescentem; non dissimi-
 liter vobis contingit, qui in vanis ac fu-
 gacibus huius sæculi bonis spem vestram
 collocatis: nam cum auidissimè ad il-
 lam apprehendendam manus ad moue-
 tis, nihil solidum, & stabile inuenitis,
 omnia sunt inania, & infirma, non se-
 cus, ac nubes, quam flatus venti dissoluit:
 vnde prudenter loquutus est, qui dixit:
Spes vana vigilantium somnus est: non sic,
 non sic erat spes Deiparæ, non in crea-
 turis, sed in summo, & increato bono
 totam suam spem fixam habebat. Pla-
 cet quidem Deo, vt multa ad modum
 sacrificij ei offerantur, cuius vna pars
 Zzzz specta-

Iob 14.

Ier. 17.

Ier. 17.

Ier. 17.

spectabat ad Deum, alia ad sacerdotem; placet quidem illi, ut partim in pauperes erogetur, partim in emolumentum vestrae familiae, placet ut partem temporis in vacando orationi infumas, partem etiam honestis lucris comparanda praebas, & sic similiter in aliis; at cum de spe agitur, non placet sibi sacrificium, ut partim in creatore, partim in creaturis: spei holocaustum a te postulat, ut sicut illud totum in Dei obsequium igne consumebatur, ita totam tuam spem, & fiduciam absque vlla diuisione in solo ipso constituas. Facit mirifice ad hoc explicandum illud, quod supra Genesios narrat historia; praecipit Dominus Noe, ut in Arca fenestram quandam faceret vnus cubiti magnitudinem habentem: *Fenestram in Arca facies, & in cubito consummabis eam.* haec fenestra non fuit ex ligno, sicut Arca, sed ex clarissimo crystallo, ut auctor est doctissimus Commestor in sua historia scholastica, vnde nonnulli, vbi nostra vulgata legit: *facies fenestram*: veterunt: *facies lucernam*; quia cum fenestra esset crystallina, irradiante illam sole, instat ardentis facis ac splendidissimae lucernae, apparebat. Docet autem Oleaster, ex contextu ipso non obscure colligi Deum fenestram hanc in tecto fieri praecipisse, quia postquam loquutus fuerat de fenestra, continuo adiecit, ut faceret ostium in latere Arcae quasi in eo codistinguens locum ostij loco fenestrae, ut illa in tecto, hoc in latere Arcae fieret. videbatur sane (si res humano modo pensanda est) conuenientius fuisse, etiam fenestram in vno latere Arcae fieri, ut sic habitantes in Arca per illam fenestram intuentes explorare possent tempus, quo inundatio cessasset, & terra discooperiri coeisset, & sic ab Arca egrederentur, ita sane faciedum videbatur humano consilio, sed non diuino: consulto enim voluit Deus fenestram illam crystallinam in tecto Arcae fieri; quia cum per illam nec modicum terrae, sed solum caelum pateret, intuentes per eam grassante illo vniuersali naufragio,

cum tumentes aequarum vortices cellissimos quoque montes inundabant, minime in terrestribus euentibus, sed in caelestibus Dei consiliis totam suam ponerent spem, ac soli diuinae prouidentiae se totos fiducialiter committerent.

Ceterum iam ad singularem illam nomenclaturam, quam Hispani huic solemnitati adhibent, vocitantes eam *Festum Domine nostrae de la O*. proprius accedens, duplicem illius rationem adhibeo: Prima est, quia festum hoc incidit in eundem diem, in quo Ecclesia Catholica intonare ineipit Antiphonas illas, quae inchoantur per Latinam hanc interfectionem, *Oz desiderium aduentus Christi experimentem. O sapientia. O Adonai. O radix Iesse. O clauis David. O oriens splendor. O rex gentium. O Emmanuel.* & ideo ab illa Festum hoc nomen merito mutuauit. B. Virgo his praecipue diebus natiuitatem Christi expectans variis, & ardentissimis desiderijs Christum videndi astuabat. Secundam rationem desumo ex mira proportionem & conuenientiam, quam habet littera haec O. ad virginitatem, fecunditatem, & alia sacra Virginis arcana detegenda. Et quidem in primis, inter omnes alphabeti characteres hic solus grauiditatem praefert, ut non immerito ad grauidum Virginis veterum significandum adaptetur, ad idque denotandum spousus in praecitatis verbis Cantatorum, Deiparae Mariae praegnantem ventrem, aceruo tritici congruentissime comparauit: *Ventertuus sicut aceruus tritici*: nomine tritici Christum intelligit, quia Zachar. appellatur *frumentum electorum*. Zach. 4. *rum, & vinum germinans virgines*: ipseque de se dixit: *nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet*, per quod fecunditatem Mariae aperte significauit, per aceruum tritici, eleganter satis designatam: tum quia frumentum symbolum est fecunditatis, non solum apud profanos, sed & sacros auctores, ut constat ex somnio Pharaonis, cum in sig-

Gen. 6.

Commestor
in sua histor.

Oleaster su
per c. 6. Gen.

Gen. 41.

in sig-

in signum futuræ abundantæ vidit culmū stantem cum septē spicis, significantibus septem vbertatis annos in Aegypto futuros: *Septem spica pullulabant in culmo vno, plene atque pulcherrime*: tum quia solum annum illum fertile iudicare solēt agricolæ, qui magnam frumenti copiam affert, licet in reddendis aliis fructibus, vt pomis, malogranatis, & similibus ausus fuerit; è contra verè si penuria frumenti virgeat, licet magna aliorum fructuum copia suppetat, sterilem annum esse dicunt, *acerus ergo tritici*, Mariæ fecunditatem iure optimo adumbrat. Similis etiam est prædictæ similitudini alia eiusdem Sponsi dicto cap. dum ait: *Venter tuus, sicut crater tornatus*, id est, orbicularis, & rotundus: satis superque constat figuram hanc omnium capacissimam esse, ideoque rectè ventri Mariæ quadrat, quæ fecunditatem cum virginitate coniunctam, quam tota natura etiam amplissima capere non potest, in se vna continuit, immò & ipsum Deum, quem cœli cœlorum capere non possunt, suo gremio contulit, vt cœnit Ecclesia. Vnde si olim in Faustina nummo circulus imprimebatur, cum scriptioe hac: *Magne Matris*: vt auctor est Pierius, positione iure & circulus ille, & subscriptio hæc Mariæ debetur, quæ tanquam magna mater, non iam tantum vt Faustina circulum orbem significantem, sed & Dominum orbis, & conditorem circumdedit, iuxta vaticinium Ieremiæ: *Femina circumdabit virum*. Verùm alia etiam ratione aptissimè veterum Mariæ circularem esse dixit, quia & hæc figura eo quod vndique clausa sit, virginali clausuram Mariæ refert, & symbolum etiam munditiæ apud veteres omnes seæper extitit, Virgilio teste in epigram. de viro bono, cuius ratio est, quia figura circularis angulis caret, in quibus sordes facillè delitescere solent; vnde etiam apud Latinos orbis idem pollet, quod mundus. Ad hæc, si figuræ circulari omnes mathematici primas deferunt in pulchritudine: vnde

cœlestibus orbibus, qui sunt pulcherrima omnium corporum, non aliam quàm orbicularem figuram naturæ auctor contulit, id etiam significat animati illius cœli viginei veteri Mariæ prægnantis eximiam pulchritudinem, per *acerum* etiam *tritici* egregiè adumbratam, cum tota campi pulchritudo in copia frumenti, & fructuum vbertate consistat. Ac tandem cum in Euangelica hodiernæ festiuitatis lectione de ineffabili incarnationis mysterio sermo fiat, rectè ad id significantum præsens Festum nuncupationem ab O. mutuauit: est enim satis manifestum in figura hac circulari coniungi principium cum fine; Verbi autem diuini incarnatio quid aliud est, quàm initium nostræ salutis, & finis diuini consilij, & humani desiderij, ac mira copulatio Creatoris, qui est omnium principium, cum homine, qui in prima rerum creatione fuit vltimus creaturarum? Homerus ille (inter Græcos poetas facillè Princeps) circulearem catenam effinxit è manu Dei de cœlo in orbem suspensam, atque omnia creata mutuis circulis religantem, eamque fieri solis virtute, qui per omnia gyrans cuncta lustrat per circuitum; solis enim virtutem mundi esse mentem, & viuificatricem dicebant Platonici. huius circularis catenæ descriptio cõsonat nõ parum nostræ fidei, siquidem ipse Dominus ait: *Ego sum Alpha, & Omega*, hoc est, principium, & finis. Principium quidem rerum omnium, quia ab eo effluerunt, & finis earum quia in eum omnia sunt ordinata, *vniversa enim propter semetipsum operatus est Dominus: vbi propter*, causam finalem denotat. Hoc igitur principium, quod est finis omnium rerum, clausit in se B. Virgo, cum dixit: *Fiat mihi secundum verbum tuum*: vnde rectè illi dicere possumus in hoc die, quod æterno Patri: *Tecum principium*: (ô Virgo sanctissima) *in die virtutis tuæ*, vel (vt habet lectio Hebraica:) *Ex vire. Psalm 109, ro aurora ros tibi adolescentiæ tuæ*. Idem Versio Heb. enim Dei filius ex vtero paterno ante

Zzzz 2 tcm.

Can. 7.

Bas. in resp.

Pier. Valer. in Hierogl. lib. 29.

Ierem. 31.

Virgilius.

tempora, & à diebus æternitatis genitus, in Mariæ utero in tempore conceptus delitescit. Si igitur fratres vultis Christum concipere, eximiam Mariæ puritatem æmulamini, quia cum ille sit puritatis fons, puram mentem quærit, & in ea summa voluptate requiescit. Ut hanc autem munditiam nasciscamini, oportet à fordida huius sæculi conuersatione sequestrari, vt per Zachariam monet vos

Zach. 2.

O. O. fugite de terra Aquilonis. O Sion, fuge, quæ habitas apud filiam Babylonis: rex quidem repetit: O: tum quia triplex est compiscentia carnis, oculo-

1. Ioh. 2.

rum, & superbiæ vitæ, vt Ioannes docuit in primâ sua Canonica, tum vt trina geminatione magnitudinem periculi, cui expositi manent, qui effrenatos appetitus suos non concupescunt, explicaret. hinc Apostolus ad idem nobiscum suadendum scribens ad Titum ait: Apparuit

Ad Tit. 2.

gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus erudiens nos, vt abnegantes impietatem, & secularia desideria, sobriè, iustè, & piè viuamus in hoc seculo, expectantes beatam spem: quibus verbis Apostolus ad expellenda desideria inutilia inuitat nos ad expectationem beatæ spei: contra triplicem verò illam cõcupiscentiam, quam præcitato loco Ioannes commemorat, triplex illud antidotum exhibet, sobriè, iustè, & piè viuamus. Sobriè contra desideria carnis, iustè contra effrenatam oculorum licentiam; piè, contra impiam superbiam: Vel aliter, sobriè, in ordine ad nos, iustè in ordine ad proximum, piè in ordine ad Deum, cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum: Amen.

HOMILIA II.

Catholica nostra Hispania diem festum agit ardentibus desiderijs, quibus B. Virgo videndi Christum natum flagrat: vbi etiam de seruore horum desideriorum pertractamus, & inessrenata perditorum hominum desideria inuehimur, & ad bona promouenda exhortamur.

ERENISSIMVS Rex David verbi diuini in carne humana felicissimum aduentum in hunc modum enixe postulans, dicebat:

Qui regis Israel, interde, qui deducis velut ouem Ioseph. qui sedes super Cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse. Psalmus, in quo hæc verba habentur: (iuxta Incogniti expositionem) hunc habet titulum: Pro his qui commutabuntur testimonium Asaph: id est (vt ille exponit) iste Psalmus, quem fecit Asaph, dirigit nos in finem, qui est Christus Dominus, simulque est testimonium pro commutandis, seu cõuertendis Gentilibus contra Assyrios aduersum Christum se erigentes. Assyrius enim dirigit, seu erigens interpretatur. Episcopus verò

Christopolitanus hunc titulum huic Psalmo apponit: Ad victoriam siue in finem

super rosas, testimonium Asaph: hoc est, in hoc Psalmo agitur de Christo, qui de morte & Diabolo victoriam tulit in bonum Ecclesiæ Catholicæ significatæ per Asaph, quod interpretatur congregatio: quam etiam vocat rosam, quia inter omnes orbis nationes habet se velut rosa inter spinas. Vulgatus autem interpres hoc titulo notauit hunc psalmum: In finem pro his, qui commutabuntur: vel (vt legit originale Hebræum) Psalmus Asaph: oratio eorum super liijs, quæ duo redduntur hęc quæ

Episc. C. r. s. p. l. u.

Iacob. de Valentia per Psal. 79.

per Psal. 79.

per Psal. 79.

per Psal. 79.

per Psal. 79.

per Psal. 79.